

CĂTRE,

COLEGIUL MEDICILOR CONSTANTA

**Mun. Constanta, b-dul 1 Decembrie 1918 nr.31, bl.L28, ap.62, jud.
Constanta**

Subsemnata **IACOB ADELINA-IOANA** domiciliată în loc. Medgidia, str. Poporului, jud. Constanța, în baza dispozițiilor Legii 95/2006 a reformei în sănătate, reactualizată, formulez următoarea sesizare împotriva:

1. **D-nei TOMESCU ANETA, medic primar obstetrica-ginecologie în cadrul Spitalului Clinic Județean de Urgență Constanta.**
2. **D-nei BUCUR TEODORA, medic primar pediateru-neonatolog în cadrul Spitalului Privat ISIS Constanta**
3. **D-nei LEU ELENA, medic primar pediater în cadrul Spitalului Clinic Județean de Urgență Constanta**
4. **D-nului ASAN RUCNI, medic primar anestezie terapie intensivă în cadrul spitalului Clinic Județean de Urgență Constanta**

ISTORIC:

La data de 06.04.2012, subsemnata, fiind însărcinată în 12 săptămâni, m-am prezentat la Cabinetul Medical Individual de Obstetrică-Ginecologie și Ecografie al d-nei Dr. Tomescu Aneta pentru consult de specialitate.

Deși valorile analizelor Complexului Torch nu erau normale, pe baza acestora și a unui consult de rutină, d-na Dr. Tomescu Aneta a întocmit fișa de observație a sarcinii mele datată 06.04.2012 (anexată prezentei), spunându-mi că valorile anormale nu indică prezența vreunui sindrom, ci doar a anticorpilor din organism.

În condițiile în care medicul m-a încredințat că sarcina decurge normal și că fatul este sănătos, în perioada următoare, până la naștere, am fost periodic la control, la medicul arătat mai sus, pentru a se îngriji de evoluția sarcinii mele.

De fiecare dată s-au întocmit fișe de observație, fișe pe care le-am anexat și sesizării mele.

În data de **joi, 27.09.2012**, m-am internat la Spitalul Privat ISIS din mun. Constanța, și am născut prin cezariană, (cu medicul amintit mai sus și cu D-na Dr. Pediatru- Neonatolog Bucur Teodora), în jurul orei 13:45 o fetiță, Iacob Sara-Maria care, din momentul nașterii și până la momentul externării sale, la data de 30.09.2012 a prezentat următoarea anamneză, conform fișei de externare nou-născut:

1. LA NAȘTERE - G: 3350g, L: 51 cm, PC: 34 cm, PT:34 cm, APGAR: 10
2. TIPUL NAȘTERII: Operație cezariană, prezență craniană, rahianestezie, VG 37-38 săptăm.
3. FACTORI DE RISC: -----

4. EVOLUȚIE: Nou-născut normoponderal, prezintă la naștere evoluție favorabilă, scădere ponderală fiziologică, icter fiziologic, alimentat natural.

5.LABORATOR: -----

6.TRATAMENT: DOF,02100%, stimulare tactilă, fitomenadion 0,2 ml

7.DIAGNOSTIC LA EXTERNARE:

-nou-născut normoponderal VG 37-38 sapt

-operație cezariană

-icter fiziologic

VACCIN: AHB-DATA: 27.09..2012 SERIA: UB 961 AC ENGERIX/EXP

07.2013

BCG-DATA: 01.10.2012 SERIA : 633.1/ 12.2012

Starea generală la externare-clinic sănătos. Greutate la externare-3060g/30.09.2012

Starea lactației mamei la externarea din maternitate: instalată

8. RECOMANDĂRI:

-Alimentație naturală-sân la cerere

-Toaleta bontului ombilical cu alcool sanitar+Baneocin de 2 ori/zi

-Profilaxia rahitismului cu vitamina D3 2pic/zi de la 10 zile

-Vaccinări conform schemei MS/vaccinări opționale

-Control medical periodic.

Sambata, 29.09.2012

Constat ca fetitei incepușe sa-i curgă un ochisor, ii spun d-nei Dr. Pediateru-neoanatalog Bucur Teodora, acest lucru, si-mi spune ca trebuie sa o am in observatie cateva zile ca asa se mai intampla la nou-nascuti din cauza canalelor lacrimare, recomandandu-mi sa o sterg cu compresii cu ser fiziologic, iar daca nu trece o sa-i faca o analiza de secretie.

Luni, 01.10.2012

După externare, am revenit la Spitalul Isis pentru cel de-al doilea vaccin BCG unde s-a efectuat și un consultul de rutină al noului-născut. S-a constatat de către medici că fetița are o evoluție bună, luând în greutate încă 90g.

Ajunsă acasă, am observat că fetița Sara-Maria are o stare un pic agitată, manifestând episoade de neliniște și plâns care puteau fi calmate pentru câteva minute cu alimentație la sân, după care iar plangea.

02.10.-03.10. 2010

Ziua a decurs oarecum identic cu precedenta, cu manifestări aparent obișnuite pentru un nou-născut, până în intervalul orar 23:00-03:00(noaptea spre dimineața zilei urm.) când fetița nu s-a mai trezit pentru a se alimenta. Mi s-a părut ciudat că, după trei ore, așa cum ar fi fost normal, Sara nu s-a mai trezit să sugă și, din această cauză, la ora 03.00 am trezit-o forțat reușind s-o hrănesc. Starea somnolentă a fetitei mele a continuat și în ziua următoare.

Ora 09:00

Am reușit cu mare dificultate să o mai hrănesc natural.

Am observat totodată că fetița a suferit și o modificare a culorii globilor oculari în galben spre portocaliu.

Cu toate eforturile de a continua o alimentație normală la sân, Sara nu a mai reușit să sugă decât foarte puțin, în jurul orei 12:00 și apoi o cantitate mică de lapte din biberon.

Pe fondul unei stări de somnolență din ce în ce mai accentuată a fetiței, dublată de refuzul acesteia de a mai primi lapte matern, împreună cu sotul meu am decis să ducem

copilul la consult, la un cabinet , la un medic neonatolog .

În urma vizitei la un cabinet medical particular, medicul de specialitate neonatolog a avut următoarea explicație pentru starea sugarului: *”fetița este moleșită de la icter, a scăzut în greutate din cauza faptului că nu a mai supt ca la început,iar temperatura scăzută de la nivelul mâinilor și picioarelor este un efect al unei nașteri produse în intervalul 37-38 de săptămâni, în sensul că noul-născut ar fi un copil necopt biologic.”*

Recomandările medicale au fost: administrare la domiciliu complex B-uri și fier, alimentație la biberon.

03.10.-04.10.2012

Starea noului-născut nu numai că nu s-a îmbunătățit, ba chiar s-a agravat și, pe fondul deja instalatei stări de somnolență și apatie generalizată, acesta a început să ofteze și să geamă.

Față de o asemenea stare de fapt, ne-am prezentat cu copilul la Spitalul Clinic Judetean de Urgenta din Constanța.

Joi, 04.10.2010

Ora 05:30

Copilul a fost preluat de asistentele de la Secția de Terapie Intensivă Pediatrie a Spitalului Județean Constanța care i-au luat și probe de sânge. Medicul de gardă a fost așteptat o oră, întârzierea acestuia fiind motivată de către asistente de necesitatea prezenței acestuia la o altă urgență de pe secția Pediatrie. Situația descrisă s-a dovedit însă a fi una nereală deoarece, la venirea sa, în jur de ora 7:30, medicul de gardă a întrebat asistentele de ce nu au bătut mai tare la ușa cabinetului său, căci aceasta făcea duș și, din cauza apei, nu a auzit bătăile din ușă. Afirmând totodată ca va întârzi la raportul de gardă, același medic a început să întocmească foia medicală a noului-născut fără efectuarea vreunui consult, întrebând doar părinții despre anamneza acestuia. Ulterior desfășurării acestor operațiuni, am fost mutata, împreună cu fetița la un salon de pe secție.

Ora 8:30

A venit medicul de salon, d-na Dr. Leu Elena, care a afirmat că nu-i place geamătul de nou-născut.

Mi-am exprimat atunci dorința de a pleca cu copilul la o unitate spitalicească din București, considerând că acolo, acesta ar putea beneficia neapărat de servicii medicale mai bune din punct de vedere al pregătirii profesionale a cadrelor medicale și, din acela al unei dotări tehnico-sanitare mult mai performante și de o secție de neonatologie ținând cont de vârsta fetitei.

Doamna dr. Leu Elena a avut însă, o reacție destul de agresivă la solicitarea menționată mai sus replicându-mi nervos că și ea este medic, că se simte *”luată peste picior”* și că domnia sa nu este *”distribuitor să paseze de la un spital la altul”*.

Observând situația precipitată a evenimentelor, mi-am cerut scuze spunând că o să aștept rezultatul analizelor, insistând totuși asupra necesității de a pleca la un spital din București.

Ora 11:00

Fetița a început să fie perfuzată, efectuându-i-se, apoi de către Dr. Neonatolog Beiu un eco abdominal care a relevat faptul că toate organele erau dezvoltate normal vârstei, cu excepția vezicii urinare care era plină și cu pereții ușor îngroșați. În urma unui eco transfontanelar s-a observat însă un ușor edem cerebral care, din spusele medicilor era aproape inobservabil, fără potențial de risc asupra stării de sănătate. După efectuarea pozelor ecografice, medicii au luat decizia să o sondeze pentru a putea urina. S-au prelevat, cu această ocazie și probe de urină și, s-a prescris tratament cu: Cefort, Gentamicină, Furosemid, Manitol

și Dexametazonă.

La vederea unei asemenea scheme terapeutice, am întrebat-o pe dr. Leu Elena de ce fetei i-au fost administrate medicamente atât de puternice (antibiotice – cefortul conform prospectului și Agendei Medicale nu este recomandat la nou-născutul cu icter și la prematuri).

Mi s-a răspuns cum că acesta este un tratament preventiv antiinfecțios. După vizualizarea rezultatelor de la analizele de urină și sânge dr. Leu Elena mi-a comunicat că Sara are ureea mărită (62) ceea ce o determină să bănuie că fetița are o afecțiune renală și, bilirubina valoarea 12, ceea ce ar releva faptul că icterul este cu o valoare marisoara și ca o va pune la niste sedinte de foto- terapie, sedinte pe care nu le-a facut nicio zi, cat a trait copilul.

Ora 14:00

La sosirea bunicii materne și mătușii Sarei, în cabinetul doamnei Dr. Leu, în scopul insistării plecării la București, aceasta a încercat să le liniștescă cerându-le să mai aibă răbdare căci copilul nu mai geme.

Situația nu era însă deloc așa, copilul prezentând geamăt în continuare, lucru ușor observabil chiar de către d-na Dr. Leu care s-a deplasat imediat către salon. În aceste condiții, sotul meu a cerut date asupra unui eventual diagnostic. Răspunsul a venit cu destulă agresivitate din partea d-nei Dr. Leu (*posibila malformatie la vezica urinara deoarece acesta era plina si prezenta peretii usor ingrosati*), care a refuzat în continuare transferul la București pe motiv ca la acea ora oricum nu mai erau medici de salon. Am întrebat-o dacă copilul mai rezista până mâine, când o să vrem transferul către București și mi-a răspuns ca nu este Dumnezeu să decida soarta fetei. Am continuat un schimb de informații solicitat de către d-na Dr. Leu, informații cu privire la evoluția sarcinii. Cu această ocazie medicul a aflat despre analizele pe care le-am efectuat în cea de-a treia luna de sarcină și care au relevat la Complexul Torch, toxoplasmoza, citomegalovirusul și rubeola, Ig G pozitiv cu Ig M negativ. La acel moment, parametrii medicali de laborator menționați au fost puși de către Dr. Ginecolog Tomescu Aneta pe seama existenței anticorpilor din organism.

Între timp, fetița a mai primit lapte matern pe cale naturală numai până în jurul orei 16:00, refuzul ulterior al acesteia de a mai primi lapte punându-se de către asistente pe seama instaurării unei stări de sațietate ca efect al administrării de glucoză. Am observat, de asemenea, apariția unui tremur la nivelul bărbiei, în timpul încercărilor cu alimentația la biberon.

Tratamentul medicamentos a continuat cu cefort și gentamicină dublat de asistare prin proceduri medicale care au implicat punerea unui cort cu oxigen și punerea de pungi cu apă caldă la nivelul membrelor inferioare iar fetița se afla pe patul de spital tinând cont ca în camera eram cu un incubator gol.

Vineri, 05.10.2012

Ora 08:30

Am luat copilul în brațe și m-am dus cu o asistentă la raze, pentru descoperirea unor eventuale semne de toxoplasmoză la nivel cranian. După efectuarea analizei, copilul a devenit din ce în ce mai apatic în brațele mele, până când am observat că nici nu mai respira. În urma acestui fapt, asistentele au venit de urgență cu aparatura de resuscitare, procedând în consecință, Dr. Leu a venit și ea urgent sunată de sotul meu.

Prin urmare, fetița, respirând artificial, a fost mutată pe secția de Chirurgie pediatrică în grija Dr. Asan Rucni.

Între timp la spusele d-nei Dr. Leu Elena s-a luat legătura cu spitalul Grigore Alexandrescu și Marie Curie. Șanse pentru deplasarea la București se prefigurau de abia pentru a doua zi, greutatea unei asemenea operațiuni fiind dată și de faptul că fetița era acum intubată.

Ora 11:00

Se pune un diagnostic de către Dr. Leu Elena și anume-rinichi polichistici. Ni s-a explicat că este vorba de o malformație, că rinichii sunt dublați, iar șansele de revenire sunt destul de slabe.

Ora 17:00

Am fost chemata împreună cu sotul meu de către dl. Dr. Asan Rucni pentru a fi instiintati despre starea foarte gravă a bebelușului, medicul apreciind deja că acesta are slabe șanse de supraviețuire chiar și până în ziua următoare.

Dr. Asan a ținut totodată să sublinieze faptul că noul-născut nu este "a lui" ci a pediatriei, că nu dumnealui răspunde de aceasta, ci Dr. Leu. De asemenea, am fost puși să ne dam consimțământul pentru eventualele manevre de resuscitare care se vor folosi dacă va fi necesar.

Sâmbătă, 06.10.2012

Până în jur de ora 11:00 am așteptat venirea pe secție a dr. Asan, care, înfățișându-se în fața noastră ne-a declarat că avem șanse de plecare în București în proporție de 90% dar, pentru a doua zi. Această informație a fost însoțită din nou de aprecierea ca aproape inexistente a șanselor de supraviețuire a copilului și de neînțelegerea insistențelor noastre în a mai pleca pentru alte investigații în capitală.

Același medic a prezentat și o serie de eventuale proceduri medicale pe care ar încerca să le efectueze asupra Sarei cum ar fi detubare, gavare, transfuzie...Organul afectat era, din punctul domniei sale de vedere, ficatul care ar fi prezentat numeroase chisturi. Într-un final ne-a sugerat că cel mai bine ar fi să cumparam albumină umană.

Vizitele permise la fetita erau foarte scurte și numai pe rând, eu sau sotul meu în echipament adecvat secției iar fetita se afla în continuare pe un pat de spital cu usa și geamul flectat cu o mamica, îmbracata în haine de stradă și cu baietelul ei ars.

Duminică, 07.10.2012

În cursul dimineții, Dr. Asan mi-a adus la cunoștință că nici în ziua respectivă plecarea la București nu va fi posibilă și că diagnosticul se pare că vizează o afecțiune la nivel enzimatic.

Într-o asemenea situație disperată de amânare continuă a plecării la o unitate spitalicească din capitală și de alternare între diferite tipuri de diagnostic, am luat legătura cu dl Dr. Busu(managerul spitalului din Medgidia) știind faptul că Dr. Asan efectuează gărzi și în cadrul acestui spital. O asemenea circumstanțiere l-a determinat pe Dr. Asan să facă următoarele afirmații: "*...de ce nu spunem că avem relații....copilul care nu plânge mama nu-i dă față,...dar, nu-i nimic, timidul își are rolul lui de suferință...*"

A afirmat de asemenea că, într-adevăr, directorul spitalului din Medgidia este prietenul său, cat și directorul de la Spitalul Grigore Alexandrescu ii este foarte bun prieten, dar că acum nu mai poate suna la București având în vedere că este week-end și nu poate deranja .

Ora 12:00

Dr. Asan eliberează o rețetă pentru copil în care prescrie:

Albumină Umană, Perferalgan (soluție perfuzabilă) și Calciu gluconic.

Până a doua zi, nu am mai fost lăsați să facem vizite bebelușului, decât cu foarte mare greutate și numai prin buna-voință asistentelor deși, fetita se afla cu un alt baietel operat și cu mamica lui, iar eu ca mama copilului și abia operata de câteva zile, stateam zi-noapte pe holurile spitalului.

Luni 08.10.2012

Ora 9:00

Dr. Leu, după vizita efectuată la pacientă, a ajuns la concluzia nefericită că fetița are o stare de sănătate din ce în ce mai gravă, prezentând fontanela degradată, ficatul marit și ureea cu valoarea 70. De asemenea, mi-a dat același răspuns negativ în legătură cu plecarea la București, motivul fiind absența locurilor din spitalele de acolo.

În aceste condiții, am solicitat eliberarea unui document care să-mi justifice prezența în incinta spitalului, având în vedere că, organele de pază mi-au interzis să mai rămân în unitatea spitalicească.

Întâlnindu-mă și cu Dr. Asan, acesta mi-a declarat că fetița nu va mai rezista nici măcar până a doua zi, iar, de transport al acesteia la București nici nu poate fi vorba, mai ales din cauza faptului că acesta ar avea tensiunea foarte mică, în jur de 5, iar în timpul deplasării va înregistra valori și mai mici.

În realitate însă, s-a constatat că nou-născutul avea o tensiune care oscila între 7-9.

Recomandarea Dr. Leu a fost de alimentare a bebelușului cu lapte matern din trei în trei ore, iar noul diagnostic pus de către domnia sa, ar fi relevat o boală metabolică în care organele aveau să cedeze pe rând, unul câte unul.

S-au prelevat probe pentru screening metabolic, analiză care a fost plătită de către noi și efectuată la o Maternitate Privată Euromaterna. Rezultatul (ridicată după decesul fetitei) nu a indicat diagnosticul de boală de metabolism genetică, pus de d-na Dr. Leu, decât suspiciune la acilcarnitină.

Marti 09.10.2012

Dr. Leu Elena constată o hipotomie accentuată a fetitei și, deși starea acesteia, în mod evident, era din ce în ce mai gravă, se amână din nou plecarea la București. În aceste condiții, părinții mei, bunicii materni ai Sarei, au luat decizia de a se duce în audiență la Directorul General al spitalului în speranța că, vor reuși până la urmă transferul la o unitate spitalicească din capitală.

Directorul General declară însă că nu are ce să facă, afirmând totodată că, poate, situația era alta dacă nașterea ar fi avut loc într-un spital de stat, unde noul-născut ar fi primit o îngrijire medicală mai bună până la depășirea fazei icterului fiziologic, îngrijire de care, afirmă tot domnia sa, nu a beneficiat în clinica privată Isis.

Cu o oarecare indignare sau, poate, doar în încercarea de a găsi un eventual vinovat al lucrurilor întâmplate, același Director se întreabă de ce clinica amintită mai sus, deși contactată de către acesta, nu manifestă niciun interes față de eveniment.

În urma și a acestei ultime încercări disperate, am luat decizia de a contacta telefonic Ministerul Sănătății. Legătura telefonică a fost stabilită mai departe la Serviciul Național pentru Situații de Urgență, de unde, un funcționar amabil a ascultat toată povestea, mi-a spus că nu există așa ceva, că nu sunt locuri la un spital de stat, atât timp cât este o urgență, mai ales că fetița nu beneficiază de secția de care are nevoie și că nu-i înțelege pe doctori, de ce nu cad la o înțelegere să împrumute aparatura. Mi-a luat datele de contact, m-a asigurat că va face tot posibilul în sensul acordării unui sprijin de specialitate.

În tot acest timp, am tot urcat la fetița, pentru a-i duce lapte matern la interval de trei ore, așa cum Dr. Leu îmi recomandase să fac.

Ora 19:00,

Am urcat în salonul fetitei pentru a duce lapte.

Am constatat însă că laptele era neatins în sticlutele duse până în acel moment.

Asadar, se pare că efortul pe care îl făcusem în sensul respectării modalității de alimentare prescrise de medic fusese zadarnic, asistentele neadministrând laptele adus.

M-am adresat atunci acestora, atrăgându-le atenția asupra acestui aspect. Reacția lor a

fost insa una cel putin de stupeoare, fiind parca surprinse de ceea ce citeau, se pare, la prima vedere in fisa noului-nascut. Au afirmat doar: „...da, intr-adevar, are lapte scris...” iar apoi mi-au trantit usa in nas.

Miercuri 10.10.2012

Ora 09:00

Am fost chemata de Dr. Leu Elena in cabinetul sau pentru a fi informata ca fata mea este intr-o stare foarte grava si ca nu va mai rezista pe drumul spre Bucuresti, in eventualitatea unei plecari acolo. De asemenea a afirmat ca, inima a inceput sa cedeze si ea si ca, sigur, este vorba despre o boala de metabolism genetica.

La auzul acestor vesti, impreuna cu sotul meu am hotarat ca, orice s-ar intampla, vom lua copilul si vom pleca la Bucuresti. Evident, insa, ca lucrurile nu se putea desfasura asa, avand in vedere ca fetita era conectata la aparate, iar, deconectarea ar fi dus, inevitabil la un deces imediat.

Dr. Leu m-a informat, totodata, printr-o foaie medicala, asupra unui diagnostic pus cu semn de intrebare, foaie al carei continut a trebuit sa mi-l insusesc prin semnatura.

Am reluat legatura telefonica cu Ministerul Sanatatii, iar, la celalalt capat al firului, doamna functionar, care avea cunostinta despre acest caz, m-a informat ca d-nul Raed Arafat este intr-o sedinta in care se discuta exact despre cazul acesta, incercand totodata sa ma consoleze si sa ma convinga ca, din cauza starii foarte grave in care se afla fetita, acesta, oricum, nu va rezista deplasarii spre Bucuresti.

Ora 13:00

Am reluat legatura catre Ministerul Sanatatii si acelasi functionar amabil mi-a spus ca s-a ajuns la intelegerea sa se imprumute aparatura dar starea fetitei s-a inrautatit iar medicii fetitei, considera ca nu v-a rezista drumului care se va face cu elicopterul, vazand atata amanare si dorind sa plecam catre Bucuresti pe o sectie de care fetita avea nevoie, i-am spus ca vreau sa dau semnatura ca sa plecam, iar functionarul mi-a spus ca pentru asta sa i-au legatura cu medicii de pe sectia unde se afla copilul.

Pe fondul acestor tratative si amanari continue, starea copilului meu avea sa se inrautateasca si mai mult si ne-am dus in cabinetul D-nei Dr. Leu Elena si i-am spus ca vrem sa dam semnatura ca sa plecam. Aceasta mi-a spus ca nu s-a ajuns la nicio intelegere si ca in continuare nu sunt locuri, ca nu s-a pus problema unei plecari. De altfel, fetita, fusese deja supusa unei transfuzii si vizitele la acesta ne-au fost total interzise.

Ora 19:00

Intr-un moment in care, asistentele faceau schimbul de tura, am reusit sa-mi vad fetita care fusese pusa intr-un incubator si se afla singura in salon.

Dupa foarte multe insistente facute prin diverse cunostinte, Dr. Asan este informat ca se va pleca cu pacienta la Bucuresti in acea noapte, cu elicopterul.

Iar eu care eram acolo, am fost informata de plecare, de catre medicul meu de familie care sunase pe sectia unde era fetita.

Ora 20:55

Dupa multa agitatie, in care tot asteptam o informare clara, oficiala despre plecarea la Bucuresti, am fost sunata de catre dl Dr. Barbulescu care, prezentandu-mi condoleante, mi-a spus ca fetita a decedat dupa ce timp de 30 de minute a incercat sa o resusciteze.

Joi, 11.10.2012

Sotul meu s-a prezentata la morga pentru a o putea lua. Acolo a gasit copilul intr-o cutie de carton, cu fata in jos si branula ramasa la nivelul gatului (dovada fiind fotografia atasata sesizarii). Necropsia fusese deja efectuata.

Luni, 14.10.2012

În urma unor rezultate ale analizelor, facute în timpul vieții nou-nscutului, asistenta-sefa m-a contactat telefonic, spunându-mi că va trebui să o sun de urgență pe d-na dr. Leu Elena deoarece rezultatele menționate (nivelul foarte crescut al amoniacului din organism) pare-se că indică existența unor afecțiuni ce ar putea avea relevanță și pentru starea de sănătate a celuilalt copil pe care îl am, în vârstă de 3 ani.

Sunând-o pe D-na Dr Leu mi-a spus că fetița a decedat din cauza unei boli de metabolism, că organismul ei s-a intoxicat cu propriul amoniac care îl avea în exces și că s-a stăut liniștită, că s-a făcut tot ce trebuia pentru a-i salva viața, atunci eu i-am spus că necropsia spune altceva, iar ea mi-a răspuns : „*necropsia nu-si are intotdeauna ultimul cuvânt de spus*”, atunci eu mai indignată am întrebat-o „*de ce mi-ati mai taiat copilul, dacă necropsia nu-si are ultimul cuvânt de spus ?*”, la care nu a avut nici un răspuns să-mi dea.

Cu siguranță că parcurgerea telegrafică și punctuală a evenimentelor de mai sus nu poate realiza nici pe departe un tablou complet al „istoriei” cazului. Rămâne la latitudinea și competența organelor de specialitate în a stabili, pe baza informațiilor descrise, coroborate cu documentele medicale atasate acestei sesizări, dacă medicii vizati au avut vreo culpă medicală în ceea ce au întreprins ca și demers profesional asupra stării de sănătate a fetitei mele, Iacob Sara Maria, care este diagnosticul care a dus la decesul fetitei, dacă „necropsia își are ultimul cuvânt de spus”, cât și dacă tratamentul instituit a fost cel corespunzător.

În acest sens, consider că acțiunea disciplinară trebuie să vizeze posibilele erori profesionale savarsite în exercitarea actului medical de către cele patru cadre medicale, astfel:

În primul rând, dacă se dovedește că diagnosticul care a dus la moartea fetitei este acela de Sindrom Torch, în ceea ce o privește pe d-na Dr. Medic Primar Obstetrică-Ginecologie Tomescu Aneta, consider că a savarsit o eroare în actul medical, încă din a treia lună a sarcinii mele, (06.04.2012) când, pe baza unor rezultate nu tocmai normale a analizelor de la acea dată, nu a pus un diagnostic corect.

Valorile nefirești ale investigațiilor ar fi trebuit să alarmeze încă de atunci și, în consecință, să se ia măsurile medicale corespunzătoare.

Nu s-a întâmplat deloc așa, Dr. Tomescu Aneta dând explicații liniștitoare și punând valorile anormale ale analizelor pe seama existenței anticorpilor din organismul mamei. Procedând de o asemenea manieră, acest medic nu a făcut decât să ignore o eventuală afecțiune a copilului care, netratată, ar fi putut duce conform necropsiei, la decesul ce a survenit imediat după naștere.

Lipsa de comunicare cu D-na Dr. Medic Primar Pediatru -Neonatolog Bucur Teodor care încă din prima zi de viață a fetitei putea să instituie un tratament adecvat diagnosticului.

Dubiul pe care-l am în legătură cu corectitudinea actelor medicale savarsite de Dr. Tomescu Aneta poartă și asupra fișelor medicale pe care mi le-a eliberat post-eveniment.

Astfel, se poate observa că în fișa consultului din timpul sarcinii pe care acesta mi-a eliberat-o în data de 06.04.2012 (pag. nr.2 din pachetul 1-28), acolo unde se și intra peste cea de-a doua consultație, conținutul textului de la mijlocul paginii, :”...*Afirma consult boli infectioase IGG crescute, arata o infectie anterioara sarcinii-nu are bilet de consultatie boli infectioase...*” nu a fost scris în acel moment ci, se pare, la o dată ulterioară când, evenimentele nefericite se întâmplaseră deja.

Legăturile firești între informații se pot stabili cu foarte mare ușurință mai ales că, în evoluția stării de morbiditate a fetitei mele, deseori s-au făcut trimiteri de către medicii care o îngrijeau la maladii care ar fi trebuit să fie descoperite în timpul sarcinii, iar cauzele decesului certificate medical și anume: insuficiența de organ, encefalită acută, sindrom Torch, nu au făcut decât să confirme eroarea savarsită de medicul ce s-a îngrijit de starea mea și a copilului

meu pe parcursul sarcinii.

În al doilea rând, consider că d-na Dr. Bucur Teodora, medic primar pediatru – neonatolog în cadrul Spitalului Privat Isis, ne-a dat drumul prea devreme din spital, internarea a durat doar 3 zile, copilul fiind născut la 37 de săptămâni, icterul fiind doar la starea de instalare, nefăcând nimic pentru acesta, decât să mă asigur că este fiziologic, nu a ținut cont că fetitei îi curgea un ochisor (ulterior la Spitalul Județean Constanța, recoltându-se secreție de la ochisor, s-a dovedit a fi avut stafilococul auriu, conform buletinului de analiză 80927387 din data de 04/10/2012), iar vaccinul BCG nefăcându-l în perioada de internare, achitând pachetul care cuprindea până la 7 zile de spitalizare.

În al treilea rând, consider că atât d-na Dr. Leu Elena, medic primar pediatru, cât și d-nul Dr. Asan Rucni, medic anestezist, ambii din cadrul Spitalului Județean Constanța, au săvârșit erori în exercitarea actului medical, prin incapacitatea acestora de a stabili un diagnostic corect și clar pe baza metodelor și mijloacelor medicale, pe care le-au avut la dispoziție, cât și prin modalitatea de abordare a cazului în sensul în care au amanat deplasarea la o unitate spitalicească din București până în momentul survenirii decesului, cât și dubiul pe care-l am datorită tratamentului care l-au efectuat asupra fetitei (citez prospect : cefortul nu se administrează la nou-născuții cu icter sau prematuri, administrarea determinând, complicații cu posibilă afectare cerebrală).

Cât și dubiul pe care îl am asupra transfuziei de sânge pe care a efectuat-o d-nul Dr. Asan Rucni deoarece fetita a murit în ziua când aceasta a fost efectuată iar noi după transfuzia de sânge nu am fost lăsați să o mai vedem, decât după survenirea decesului.

Cauza morții fetitei pentru noi și pentru familie a rămas neclară și cu un mare semn de întrebare după cum vedeți. Vă rog frumos să faceți lumina în acest caz și să evaluați și comportamentul medicilor care a lăsat de dorit.

Prin urmare, consider că toți cei patru medici au fost implicați și vinovați în mod direct de decesul prematur al fetitei mele Iacob Sara-Maria.

Fata de toate aspectele descrise mai sus, vă rog respectuos să începeți cercetarea disciplinara împotriva celor patru medici: Dr. Tomescu Aneta, medic primar obtetrica-ginecologie din cadrul Spitalului Clinic Județean de Urgenta Constanța, Dr. Bucur Teodor, medic primar pediatru- neonatolog din cadrul Spitalului Privat ISIS, Dr. Leu Elena, medic primar pediatru și Dr. Asan Rucni, medic primar anestezie terapie intensiva, ambii din cadrul Spitalului Clinic Județean de Urgenta Constanța, pentru stabilirea eventualelor erori profesionale săvârșite de către aceștia în exercitarea actului medical asupra subsemnatei și a fatului, pe parcursul sarcinii și asupra fetitei mele, Iacob Sara-Maria în perioada cuprinsă între 04.10.2012-10.10.2012.

Anexam prezentei urmatoarele documete:

- 1. Fisele medicale intocmite in urma verificarilor periodice din timpul sarcinii (pag.1-28);**
- 2. Dosar complet cuprinzand foile de observatie intocmite de cadrele medicale ale Spitalului Clinic Judetean de Urgenta Constanta pentru Iacob Sara Maria(pag.1-91);**
- 3. Fisa de externare nou-nascut, Buletin de analize medicale din data de 10.10.2012, Certificat medical constatator al decesului nr.921/11.10.2012, Certificat de deces nr.188413/20.12.2012, Buletin anatomo-patologic 1024457/11 oct. 2012;**
- 4. Foaie de observatie clinica obstetrica nr.41895, eliberata de Spitalul Isis Medical Center;**
- 5. Foaie de observație clinică a nou-născutului nr.628 eliberata de Spitalul Isis Constanta, sectia Neonatologie.**

**PETENT,
IACOB ADELINA-IOANA**

**Comisiei de Monitorizare si Competenta Profesionala pentru Cazurile de
Malpraxis
din cadrul Colegiului Medicilor Constanta**